

POSTANOWIENIE

Dnia 11 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Góncarz

w sprawie z odwołania A. S.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w Ł.
z udziałem zainteresowanego M. S.
o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym i wysokość podstawy wymiaru
składek,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 11 stycznia 2021 r.,
w związku ze skargą kasacyjną płatnika składek od wyroku Sądu Apelacyjnego
w (...) z dnia 11 marca 2019 r., sygn. akt III AUa (...),

**na podstawie art. 781 § 1 k.p.c. w związku z art. 200 k.p.c.
przekazuje wniosek organu rentowego o nadanie klauzuli
wykonalności: wyrokowi Sądu Okręgowego w Ł. z 14 marca
2018 r., wyrokowi Sądu Apelacyjnego w (...) z 11 marca 2019 r.
oraz postanowieniu Sądu Najwyższego z 21 października 2020 r.
do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Ł. (zgodnie z
właściwością).**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik pozwanego organu rentowego złożył w Sądzie Najwyższym
„wniosek o nadanie orzeczeniom klauzuli wykonalności i doręczenie tytułu
wykonawczego”. Wniósł o nadanie klauzuli wykonalności:

1. co do punktu 2. wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z 14 marca 2018 r., VIII U (...);
2. co do punktu 2. wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z 11 marca 2019 r., III AUa (...);
3. co do punktu 2. postanowienia Sądu Najwyższego z 21 października 2020 r., I UK 353/19,
oraz doręczenie tytułu wykonawczego.

Wszystkie te punkty obejmują rozstrzygnięcie o kosztach procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy nie jest właściwy do rozpoznania tego wniosku.

Zgodnie z art. 781 § 1 k.p.c., tytułowi egzekucyjnemu pochodzącemu od sądu nadaje klauzulę wykonalności sąd pierwszej instancji, w którym sprawa się toczyła lub toczy; sąd drugiej instancji nadaje klauzulę wykonalności, dopóki akta sprawy znajdują się w tym sądzie, nie dotyczy to jednak Sądu Najwyższego.

Jak wynika z przytoczonego przepisu, Sąd Najwyższy nie jest sądem, który nadaje klauzulę wykonalności – nawet swoim własnym orzeczeniom (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 listopada 1994 r., I PO 12/94, OSNAPiUS 1995 nr 3, poz. 41). Sąd Najwyższy nie orzeka nigdy w postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności (art. 781 § 1 k.p.c.), zachowało więc aktualność postanowienie z 9 listopada 1994 r., III CZP 143/94 (OSNC 1995, nr 3, poz. 46), zgodnie z którym sądem właściwym do rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi Sądu Najwyższego jest sąd pierwszej instancji. Dotyczy to również postanowienia Sądu Najwyższego o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Sądem właściwym do nadania klauzuli wykonalności orzeczeniom sądu pierwszej i sądu drugiej instancji jest sąd pierwszej instancji, chyba że akta sprawy znajdują się w sądzie drugiej instancji, wtedy orzeka o tym sąd drugiej instancji. Sądem właściwym do nadania klauzuli wykonalności orzeczeniu Sądu Najwyższego jest również sąd pierwszej instancji.

W rozpoznawanej sprawie, zainicjowanej skargą kasacyjną od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), należało uznać, że sądem

właściwym do rozpoznania wniosku o nadanie klauzuli wykonalności wyrokom Sądu Okręgowego w Ł. i Sądu Apelacyjnego w (...) oraz postanowieniu Sądu Najwyższego jest Sąd Okręgowy w Ł. jako sąd pierwszej instancji.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy przekazał wniosek o nadanie klauzuli wykonalności Sądowi Okręgowemu w Ł., o czym orzekł jak w sentencji na podstawie art. 200 § 1⁴ k.p.c. w związku z art. 781 § 1 k.p.c.